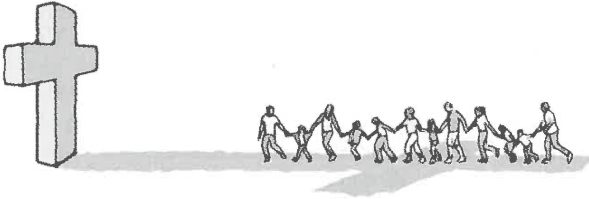

BÀI HỌC 10

THỂ HIỆN PHÚC ÂM

CÂU GỐC: “Và, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình; vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Giê-su Cơ Đốc để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo” (Ê-phê-sô 2:8-10).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Rô-ma 8:20-23; Giăng 3:16, 17; Ma-thi-ơ 9:36; Ê-phê-sô 2:8-10; 1 Giăng 3:16, 17; Khải huyền 14:6, 7.*

Ngay khi chúng ta bắt đầu đề cập đến các mệnh lệnh, đòi hỏi, hay chỉ dạy của Đức Chúa Trời, chúng ta có thể bị nguy cơ, hoặc ngay cả bị thuyết phục, để suy nghĩ sai lầm rằng công đức của chúng ta phải được bồi hoàn sòng phẳng hay có thể góp phần cho sự cứu rỗi của mình, hoặc sự chiếu cố của Chúa. Nhưng Kinh Thánh nói với chúng ta nhiều lần rằng chúng ta là tội nhân được cứu bởi ân điển của Chúa qua Đức Chúa Giê-su và sự chết thay của Ngài cho chúng ta trên thập tự giá. Chúng ta có thể thêm thắt gì hơn nữa vào chân lý vĩ đại này? Hoặc, như bà Ellen G. White đã viết: “Nếu bạn thấu góp tất cả mọi cái gọi là tốt đẹp, thánh thiện, cao quý và đáng yêu nơi con người, để trình dâng lên cho các thiên sứ của Đức Chúa Trời, như là một phần đóng góp cho sự cứu rỗi của linh hồn bạn, đề nghị này của bạn sẽ bị bác bỏ tức khắc vì tội “phản quốc” hay phạm thượng! – *Faith and Works*, trang 24.

Do đó, cũng vậy, các nghĩa cử chúng ta làm cho những người thiếu thốn, ngay cả xuất phát từ lòng thương xót và trắc ẩn, cũng không nên được nhìn từ góc độ pháp lý. Trái lại, khi chúng ta lớn lên trong sự hiểu biết và tri ân sự cứu rỗi Chúa đã ban, mối liên kết chặt chẽ giữa tình yêu của Đức Chúa Trời và sự quan tâm của Ngài cho giới bản hàn và bị chèn ép sẽ được truyền qua cho chúng ta, là những ai nhận tình yêu của Ngài. Vì chúng ta đã nhận lãnh, chúng ta sẽ ban cho. Khi chúng ta biết Chúa yêu chúng ta thế nào, chúng ta cũng hiểu Ngài yêu người khác đến thế ấy, và nhận thức rằng Ngài kêu gọi chúng ta cũng hãy yêu họ.

1. “VÌ ĐỨC CHÚA TRỜI YÊU THƯƠNG...”

Giăng 3:16 nói: “vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian...” – chữ Hy Lạp nguyên thủy là *kosmos*, nghĩa là “thế giới như là một thực thể thọ tạo và trật tự.” – *The SDA Bible Commentary*, tập 5, trang 929. Câu này nói về sự cứu rỗi cho nhân loại, nhưng kế hoạch cứu rỗi có quan hệ tới toàn bộ công trình sáng thế.

Xin đọc Rô-ma 8:20–23. Điều này dạy gì về những vấn đề rộng lớn hơn trong kế hoạch cứu rỗi?

Đĩ nhiên, ở một cấp độ nào đó, sự cứu rỗi liên hệ đến mỗi chúng ta trong mối tương giao cá nhân giữa ta với Chúa. Nhưng còn nhiều hơn thế, bởi vì sự xưng công bình thực sự không đơn thuần là để tội lỗi chúng ta được tha, mà, nói cách lý tưởng, cũng là phương thức Đức Chúa Trời tạo ra gia đình của Ngài nhờ Đức Chúa Giê-su và quyền năng của Đức Thánh Linh. Các thành viên của gia đình này vui mừng việc họ được tha thứ và sự đảm bảo rằng họ được cứu, và qua đó làm chứng nhân cho thế gian bằng việc tốt mình làm và nhiều điều khác nữa.

Xin đọc sách Giăng 3:16, 17. Câu 17 giúp hiểu rộng hơn câu 16 như thế nào?

Chúng ta có thể chấp nhận rằng Chúa cũng yêu những người khác nữa, chứ không riêng gì chúng ta. Ngài yêu những người chúng ta yêu, và chúng ta rất vui về điều ấy. Ngài cũng yêu những cá nhân chúng ta tiếp cận, và việc chúng ta nhìn nhận sự kiện đó thường là động lực để chúng ta tiếp cận các cá nhân này. Nhưng Ngài cũng yêu cả những ai mà chúng ta không cảm thấy thoải mái, hoặc ngay cả ngăn ngại khi phải tiếp cận. Chúa yêu tất cả mọi người, ở mọi nơi, thậm chí những người mà chúng ta đặc biệt không có cảm tình.

Công trình tạo hóa là một cách chúng ta nhìn thấy tình yêu trên của Chúa được chứng minh. Kinh thánh luôn chỉ ra thế giới xung quanh chúng ta như là bằng chứng cho sự tốt lành của Đức Chúa Trời: “Ngài khiến mặt trời mọc lên soi kẻ dữ cùng kẻ lành, làm mưa cho kẻ công bình cùng kẻ độc ác” (Ma-thi-ơ 5:45). Ngay cả chính cuộc sống cũng là một món quà từ Đấng Tạo hóa, và bất kể phản ứng hay thái độ của một cá nhân đối với Đức Chúa Trời thế nào đi nữa, mỗi người đều là người nhận món quà quý giá này.

Khi chúng ta nhận ra rằng người khác là những sinh vật được Chúa tạo nên và yêu thương, nhận thức này thay đổi thái độ của chúng ta đối với người khác và hoàn cảnh của họ thế nào?

2. LÒNG TRẮC ẨN VÀ ẪN NẪN

Những câu chuyện về sự cứu rỗi và cuộc đấu tranh vĩ đại giữa thiện và ác kêu gọi chúng ta thừa nhận một lẽ thật về cuộc sống, một lẽ thật nền tảng cho sự hiểu biết về thế giới và về chính mình, và ấy là: chúng ta và thế giới này bị bại hoại, hư hỏng và đầy tội lỗi. Thế giới này không phải là hình ảnh nguyên thủy khi được tạo dựng nên, và mặc dù chúng ta vẫn còn mang hình ảnh của Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng chúng ta, chúng ta là một phần của sự bế tắc của thế giới này. Tội lỗi trong cuộc sống của chúng ta có cùng bản chất với điều ác, chính là nguồn gốc của biết bao thâm sâu, áp bức và bóc lột trên toàn thế giới.

Vì vậy, thật chính đáng khi chúng ta cảm thấy sự tổn thương, khó khăn, buồn phiền và bị kịch của thế giới và cuộc sống xung quanh chúng ta. Chúng ta chỉ có là người máy mới không cảm thấy nỗi đau của cuộc sống trên trần thế. Những lời than vãn trong sách Thi thiên, nỗi buồn của tiên tri Giê-rê-mi và của các tiên tri khác, nước mắt và lòng trắc ẩn của Đức Chúa Giê-su khi nhìn thấy thế gian và tội ác của nó, và nhất là đối với những người thường bị tổn thương bởi sự gian ác.

Xin đọc Ma-thi-ơ 9:36; 14:14, Lu-ca 19:41, 42 và Giăng 11:35. Mỗi câu Kinh Thánh này ghi lại Đức Chúa Giê-su đã cảm động với lòng trắc ẩn vì lý do nào? Làm sao để chúng ta có được một trái tim không chai đá đối với những nỗi đau quanh mình?

Chúng ta cũng cần nhớ rằng tội lỗi và tội ác không chỉ hiện hữu “ngoài kia”, hay là kết quả của sự xấu xa của người khác: “Vì bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta” (1 Giăng 1:8). Theo cách hiểu của các vị tiên tri trong Kinh Thánh, tội lỗi là một thảm kịch không phải chủ yếu do ai đó đã vi phạm “luật lệ”, nhưng do tội lỗi đã cắt đứt mối liên kết giữa Đức Chúa Trời và con cái của Ngài, và ngoài ra cũng chính vì tội lỗi chúng ta làm tổn thương người khác. Điều này có thể diễn ra ở quy mô nhỏ hoặc lớn, nhưng nó vẫn là cùng một điều ác.

Lòng ích kỷ, tham lam, ác độc, định kiến, thiếu hiểu biết và bất cần là căn nguyên của tất cả điều ác, bất công, nghèo đói và áp bức trên thế giới. Việc thú nhận tội lỗi của mình là bước đầu tiên để đối diện với các xấu xa này, cũng là bước đầu tiên để cho phép tình yêu Đức Chúa Trời chiếm vị trí chính đáng trong con tim của chúng ta: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (1 Giăng 1:9).

Hãy tự nhìn bản thân. Bằng cách nào bạn bị nuốc nơ và là một phần của nan đề to lớn hơn? Câu trả lời duy nhất là gì, và đâu là nơi duy nhất để tìm ra câu trả lời ấy?

3. ÂN ĐIỂN VÀ VIỆC LÀM TỐT

Tóm tắt Ê-phê-sô 2:8–10 bằng lời của bạn. Những câu này cho chúng ta biết gì về mối quan hệ giữa ân điển và việc lành?

Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng trong số nhiều mục đích, chúng ta được tạo ra để thờ phượng Đức Chúa Trời và phục vụ tha nhân. Chỉ trong trí tưởng tượng, chúng ta mới có thể cố gắng hình dung được những hành vi này sẽ như thế nào trong một môi trường vô tội.

Còn bây giờ, bởi vì tội lỗi khắp nơi, chúng ta chỉ biết một thế giới sa ngã và hư hỏng. May mắn thay cho chúng ta, ân điển của Đức Chúa Trời, như được bày tỏ và ban hành trong sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su vì tội lỗi của thế gian, mở đường cho sự tha thứ và chữa lành. Do đó, ngay cả trong vòng sự hiện hữu bất toàn này, cuộc sống của chúng ta vẫn trở nên một tác phẩm hoàn thiện hơn của Chúa, và Ngài sử dụng chúng ta để hợp tác với Ngài để tìm cách chữa lành và phục hồi thiệt hại và tổn thương trong cuộc đời của người khác (Ê-phê-sô 2:10). “Những người đã tiếp nhận là để truyền đạt cho người khác. Tiếng kêu cầu giúp đỡ đến từ khắp mọi hướng. Chúa kêu gọi mọi người hãy phục vụ người đồng loại cách vui lòng” – Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 103.

Một lần nữa cần khẳng định rằng chúng ta không làm việc lành – chăm sóc kẻ nghèo, cho người đói ăn, nâng đỡ người bị áp bức – để được sự cứu rỗi hoặc để kiếm điểm với Chúa. Trong Đấng Cơ Đốc, bằng đức tin, chúng ta đã có đủ mọi điểm chúng ta cần trước mặt Đức Chúa Trời. Thay vào đó, chúng ta nhận ra mình vừa là tội nhân và vừa là nạn nhân của tội lỗi, nhưng dù sao, vẫn được Đức Chúa Trời yêu thương và cứu chuộc. Trong khi chúng ta đang phấn đấu ngày đêm với những cám dỗ đưa đến tham lam và vị kỷ, thì sự hy sinh và ân điển diệu kỳ của Đức Chúa Trời sẽ mang đến một đời sống và tình yêu mới có khả năng biến đổi chúng ta.

Khi nhìn vào Thập Tự Giá, chúng ta thấy sự hy sinh cao cả và trọn vẹn dành cho chúng ta, và nhận ra rằng, mình không thể thêm gì được vào những gì đã được ban cho trong Đấng Cơ Đốc. Nhưng đây không có nghĩa là chúng ta không nên làm điều gì đó để đáp lại những gì mình đã được ban cho. Trái lại, chúng ta phải hồi đáp, và còn cách nào tốt hơn để báo trả tình yêu đã được bày tỏ cho chúng ta hơn là yêu thương người khác?

Xin đọc 1 Giăng 3:16, 17. Hai câu Kinh Thánh này gợi ghém trọn vẹn thế nào sự hồi đáp của chúng ta đối với Thập Tự Giá?

4. CHUNG MỘT GIA ĐÌNH NHÂN LOẠI

Theo chúc vạ và giáo huấn của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã thúc giục một sự hòa đồng triệt để. Tất cả những ai với một động lực trung thực tìm kiếm sự quan tâm của Ngài – cho dù là đàn bà xấu nết, người thu thuế, người phong hủi, người Sa-ma-ri, thầy đội La Mã, nhà lãnh đạo tôn giáo hay trẻ con – đều được Ngài chào đón nồng nhiệt và chăm sóc chân tình. Như hội thánh ban đầu đã khám phá, qua nhiều cách đây quyền năng biến đổi, sự chào đón này bao gồm sự ban cho món quà cứu rỗi.

Khi những tín đồ đầu tiên dần dần nhận ra chủ trương hòa đồng của phúc âm, họ không chỉ đơn thuần cộng thêm hành động từ thiện vào niềm tin của họ như là một nghĩa cử không bắt buộc, nhưng xem tình thân hòa đồng là cốt lõi của việc hiểu biết phúc âm, như họ đã nhìn thấy trong cuộc đời, thiên chức và cái chết của Đức Chúa Giê-su. Khi vật lộn với các nan đề và các thách mắc nảy sinh từ cuộc vật lộn đó, họ bắt đầu nhận thức một sự thay đổi lớn lao, trước hết bởi cá nhân các nhà lãnh đạo như sứ đồ Phao-lô và Phi-e-rơ (Công vụ 10:9-20), kế đến bởi toàn thể hội thánh tại hội đồng Giê-ru-sa-lem (Công vụ 15). Ấy là lý tưởng hòa đồng đã giúp cho họ có một cái nhìn mới trong sự hiểu biết về tình yêu và sự hòa đồng của Đức Chúa Trời, cũng như làm thế nào để thực hiện điều này trong đời sống của những người tuyên xưng theo Ngài.

Mỗi câu Kinh Thánh dưới đây dạy chúng ta điều gì về gia đình nhân loại chung của chúng ta? Mỗi ý tưởng này nên ảnh hưởng thái độ của chúng ta đối với người khác như thế nào?

Ma-la-chi 2:10 _____

Công vụ 17:26 _____

Rô-ma 3:23 _____

Ga-la-ti 3:28 _____

Ga-la-ti 3:28 là một bản tóm tắt thần học về câu chuyện thực tế mà Đức Chúa Giê-su đã kể về người Sa-ma-ri nhân lành. Thay vì tranh luận dài dòng về người nào chúng ta phải phục vụ, tại sao không bắt tay vào việc và phục vụ ngay bây giờ, và thậm chí chuẩn bị để được phục vụ bởi những người mà chúng ta không hề kỳ vọng? Yếu tố chung của đại gia đình nhân loại toàn cầu được thực hiện ở cấp độ cao hơn trong gia đình chung của những người gắn bó trong phúc âm, trong tình yêu cứu rỗi của Đức Chúa Trời, là lời mời gọi chúng ta hợp nhất trong Ngài: “Vì chúng chúng ta hoặc người Giu-đa, hoặc người Gờ-réc, hoặc tôi mọi, hoặc tự chủ, đều đã chịu phép báp-tem chung một Thánh Linh để hiệp làm một thân; và chúng tôi đều đã chịu uống chung một Thánh Linh nữa” (1 Cô-rinh-tô 12:13).

5. TIN LÀNH ĐỜI ĐỜI

Lời mời và sự kêu gọi biến đổi của tin lành “cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc” (Khải huyền 14:6) đã tiếp tục trong suốt lịch sử Cơ Đốc giáo. Tuy nhiên, sách Khải huyền mô tả một tuyên ngôn đã được phục hồi của thông điệp này – tin vui về Đức Chúa Giê-su và tất cả những gì liên quan – vào thời kỳ cuối cùng.

Xin đọc Khải huyền 14:6, 7. Sứ điệp rành mạch của vị thiên sứ trong câu 7 bao gồm thể nào sự hiểu biết thông thường về phúc âm (như được tóm tắt trong Giảng 3:16)?

Khải huyền 14:7 tập hợp ba yếu tố chính mà chúng ta đã lưu ý trong bài học này về mối quan tâm của Đức Chúa Trời đối với tội ác, nghèo đói và áp chế trong suốt câu chuyện Kinh Thánh:

Đoán Xét. Lời kêu gọi sự phán xét – để công lý được thực thi – là một lời kêu gọi lặp đi lặp lại của những người bị áp bức trong suốt lịch sử. May mắn thay, Kinh Thánh miêu tả Đức Chúa Trời là Đấng nghe thấy tiếng khóc than của người gặp nạn. Như thường được trình bày trong Thi thiên, chẳng hạn, những người bị đối xử bất công luôn coi sự phán xét công minh là tin mừng.

Thờ Phụng. Tác phẩm của các tiên tri Hê-bơ-rơ thường liên kết các chủ đề thờ phượng với những việc làm tốt, đặc biệt khi tương phản sự thờ phượng của những người tự xưng là con cái Đức Chúa Trời với những sai trái mà họ đã phạm và vẫn còn tiếp tục. Chẳng hạn, trong Ê-sai 58, Đức Chúa Trời tuyên bố rõ ràng rằng sự thờ phượng mà Ngài mong muốn và đánh giá cao là những hành động nhân hậu và chăm sóc người nghèo và túng thiếu (Ê-sai 58: 6, 7).

Sự sáng tạo. Như chúng ta đã thấy, một trong những yếu tố nền tảng của lời kêu gọi cho sự công bằng của Đức Chúa Trời là gia đình chung của nhân loại, rằng tất cả chúng ta được tạo ra theo hình ảnh của Ngài và được Ngài yêu thương, rằng tất cả chúng ta đều có giá trị dưới mắt Ngài và không ai nên bị lợi dụng hoặc bị chèn ép vì lợi ích bất chính và lòng tham của người khác. Việc rao truyền Phúc Âm trong buổi mặt trời rõ ràng là một lời kêu gọi sâu rộng để người ta chấp nhận sự giải cứu, cứu chuộc và phục hồi mà Đức Chúa Trời dành cho nhân loại sa ngã. Do đó, ngay cả trong khi đang có các vấn đề liên quan đến sự thờ phượng thật và giả, và sự bắt bớ (Khải huyền 14:8–12), Đức Chúa Trời sẽ có một dân tộc sẵn sàng đứng lên vì chính nghĩa, vì các điều răn của Ngài và vì đức tin nơi Đức Chúa Giê-su, ngay cả trong khi họ đang trải qua các thử thách ghê gớm nhất do tội ác gây ra.

Làm thế nào chúng ta có thể chăm sóc những người cần được giúp đỡ, đồng thời cũng có thể tìm cách chia sẻ với họ về niềm hy vọng lẫn sự cảnh báo được diễn đạt qua thông điệp của ba thiên sứ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Trời tuyên bố cả trái đất là vườn nho của Ngài. Mặc dù bây giờ trong tay kẻ chiếm đoạt, nó vẫn thuộc về Chúa bằng sự cứu chuộc của Ngài, chẳng kém gì bằng sự sáng tạo. Vì thế gian mà sự hy sinh của Đấng Cơ Đốc đã được thực hiện. Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài” (Giăng 3:16). Chính nhờ chỉ một món quà ấy mà mọi thứ khác được giao truyền cho nhân loại. Hàng ngày cả thế giới nhận được phước lành từ Đức Chúa Trời. Từng giọt mưa, từng tia nắng chiếu vào chúng tộc vô ơn của chúng ta, từng chiếc lá, hoa và trái cây, tất cả đều làm chứng cho lòng kiên nhẫn của Đức Chúa Trời và tình yêu vĩ đại của Ngài.” – Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 301, 302.

“Trong Đấng Cơ Đốc không có người Giu-đa hoặc người Gờ-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ. Tất cả đã nhờ huyết quý báu của Đấng Christ mà được mang gập lại làm một” (Ga-la-ti 3:28; Ê-phê-sô 2:13). “Bất kể có tranh luận hay khác biệt trong niềm tin tôn giáo, một tiếng kêu gào từ nhân loại đau khổ phải được lắng nghe và đáp ứng . . .

“Chúng quanh chúng ta là những tâm hồn khổ đau và nghèo đói đang cần những lời nói cảm thông và những hành động thiết thực. Có những góa phụ cần sự thông cảm và giúp đỡ. Có những trẻ mồ côi mà Đấng Cơ Đốc đã dạy những ai theo Ngài nên tiếp nhận như một phò thác từ Đức Chúa Trời. Các đối tượng này thường xuyên bị bỏ bê. Họ có thể bị rách rưới, thiếu lịch sự và dường như khó nhìn trong mọi cách; tuy nhiên, họ là tài sản của Đức Chúa Trời. Họ đã được mua bằng một giá rất đắt, và dưới mắt Chúa, họ cũng quý giá như chúng ta. Họ là thành viên của đại gia đình của Đức Chúa Trời, và các Cơ Đốc nhân, với tư cách quản gia của Chúa, phải chịu trách nhiệm cho họ.” – Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, trang 386, 387.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khi tìm cách làm việc thiện và giúp đỡ người khác, làm thế nào để chúng ta có thể chống lại bị cảm dỗ để nghĩ rằng làm việc thiện, bằng cách nào đó, giúp chúng ta thánh thiện hơn và tích lũy được nhiều công đức để Chúa nhìn thấy?
2. Hội thánh của bạn có phải là một cộng đồng “không có sự phân biệt”, nhưng tất cả đều là một trong Đấng Cơ Đốc? Làm thế nào có thể trở nên như vậy nhiều hơn nữa? Hội thánh của bạn hòa đồng tới mức nào?
3. Làm sao để chúng ta tìm thấy sự cân bằng thích hợp trong hai mục tiêu sau đây: làm điều tốt cho những người có nhu cầu (nếu không vì lý do nào khác hơn là vì họ cần và chúng ta thì có thể giúp), và đồng thời cũng tiếp cận họ để truyền đạt những sự thật của phúc âm? Làm thế nào chúng ta có thể học cách làm cả hai, và tại sao làm cả hai thì luôn tốt hơn?

TÓM TẮT:

Tình yêu của Đức Chúa Trời, như được bày tỏ qua kế hoạch cứu rỗi và được thực hiện trong cuộc sống và sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su, cho chúng ta sự tha thứ, sự sống và hy vọng. Là người nhận ân sủng này, chúng ta tìm cách chia sẻ với người khác, không phải để đổi chác cho sự cứu rỗi, nhưng vì đó là bản tính chúng ta đã được tạo dựng và được tái tạo để biểu lộ. Như vậy, chúng ta có thể thấy rằng phúc âm biến đổi các mối quan hệ và thúc đẩy chúng ta phục vụ, đặc biệt cho những người cần nhất.